

13. Beis Halevi

הנהגה היא דמצינונו במצוה זו הדור ויותר הדור, הנראה משום דעיקר הגם תכליתו היה רק משום הדור מצוה לחודא ולא משום עיקר המצוה. דהרי היה בפרך שמן להדליק בו לילה אחת, והרי היו יכולים לעשות פתילות דקות ביותר שתהיה הפתילה חלק שמינית מן מה שהיה רגיל להיות בכל יום מקודם. והיה מספיק לשמונה ימים, והיה מקיים עיקר המצוה. דהרי אין שיעור לעבי הפתילות. וכל הגם היה רק משום הדור מצוה שהיה הנרות יפים כמו שהיו מקודם. ועל כן תקנו חכמים במצוה זו הדורים יותר מבכל מצוה.

14. Shabbos 21b

תנו רבנן: והמהדרין מן המהדרין – בית שמאי אומרים יום ראשון מדליק שמנה מפאן ואילך פוחת והולך, ובית הלל אומרים יום ראשון מדליק אחת מפאן ואילך מוסיף והולך.

15. Shabbos 21b

אמר עולא: פליגי בה תרי אמוראי במערבא – רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא. חד אמר טעמא דבית שמאי כנגד ימים הנכנסין וטעמא דבית הלל כנגד ימים היוצאין. וחד אמר טעמא דבית שמאי כנגד פרי החג וטעמא דבית הלל דמעלין בקדש ואין מורידין.

16. Chasam Sofer

ונראה לי, לבית שמאי עשו עיקר ממפלת השונאים, על כן פוחת והולך כשבעים פרי החג שהמה נגד שבעים אומות. ולבית הלל קבעו נגד עלייתן של ישראל, על כן מעלין בקודש:

17. Pnei Yehoshua

אלא, דטעמא דמהדרין מן המהדרין, דכינן שבכל יום ויום נתרבה פרסום הניסא וחיבת המקום יותר ביותר, לכך ראוי לעשות הדור מצוה לפי ערך פרסום הגם והחבה. והינו טעמא דמאן דאמר כנגד הימים היוצאין, שהרי בלילה הראשונה לא נתפרסם הגם כי אם על אותה לילה בלבד כמו שכתב בבית יוסף [אורח חיים סימן תרע"א]. מה שאין בכל לילה בהתוסף הימים היה הגם יותר שהיה דולק והולך כל אותן הימים משום הכי ראוי להרבות בנרות כפי מספר אותן הימים.

18. "The Approaches of Beis Hillel and Beis Shamai," Leor Hahalacha

... בכחו של השמן לדלוק פי שמונה. בפועל היה להיפך: ביום הראשון ראו הגם בלילה אחד בלבד, ולמחרתו ראו עוד בלילה אחד, וכן בכל לילה הוסיפו לראות הגם. ובכך נחלקו בית שמאי ובית הלל: בית שמאי לשיטתם מחשיבים את הדרך כפי מה שהוא בכת, ובית הלל לשיטתם מעריכים אותו מנקודת הוצאתו לפועל.

19. Rabbi Berel Wein

Chanukah in its halachic discussions and various applications represents the necessary two components of Jewish life. These are reality and potential... Beit Shamai is always dealing with potential while Beit Hillel deals with reality and actuality. Thus on the first night of Chanukah there is a potential for eight days of holiday to come yet and therefore Beit Shamai suggests that all eight lights be kindled. However Beit Hillel in dealing with the actuality of the situation states that only one day of the holiday has arrived and therefore only one light is to be kindled. And these two different views will naturally govern the amount of lights to be kindled on all of the successive nights of Chanukah as well.

The halachic process always busies itself with deciding in a practical manner which of two conflicting opinions is to become the practice of normative Judaism. The halacha has taught us that we follow the opinion of Beit Hillel in our fulfillment of the ritual of lighting the Chanukah flames. Yet the opinion of Beit Shamai is not to be ignored and completely discarded. The Talmud teaches us that the opinions of Beit Shamai and of Beit Hillel are both "the words of the living God." We humans can only in practice follow one of the opinions and the halacha has instituted the opinion of Beit Hillel as the accepted practice of Jewish tradition and society. But we are bidden not to forget the underlying value that the opinion of Beit Shamai represents.

A society that lives only in the present and deals exclusively with the reality that it faces eventually loses spirit, drive and enthusiasm. Actuality rarely creates innovation and creativity. Those qualities stem from intuition, seeing potential, and if you wish, dreams and as yet unrealized ideals. In education many times the failure of the school or the teacher and thus of the pupil as well stems from seeing the student only in his or her present actuality and ignoring the great potential that lies within the young.

When I was the head of a yeshiva in Monsey, New York, the great sage Rabbi Yaakov Kaminetzky warned me about the treatment of the mischievous student. He told me that he should not be summarily expelled from the school since mischievous students many times are the ones that usually possess great potential which in later life when activated will be of benefit to all.

Chanukah represents the combination of these two essential values in Jewish national and personal life. The military victory of the Hasmoneans over the

pagan Syrian Greek idolaters was necessary and practical and realistic. It restored Jewish sovereignty over the Land of Israel and because of it Jewish rule continued for more than one hundred years until the arrival of Pompeii and the Romans in the country. Chanukah must therefore commemorate that physical, practical military victory. But Chanukah also represents the rededication of the Temple to its holy service and purpose. Holiness and spiritual achievements are always measured not only in terms of their current achievements but in their unlimited potential for later generations as well.

The lights of Chanukah kindled almost twenty-two centuries ago are still the spark that kindles our Chanukah lamps in our homes and society today. The miracle of the small cruse of oil that somehow burned for eight days was the harbinger of the story of the inexplicable potential of the Jewish people to survive and still flourish in the dark night of an awful exile. Therefore Chanukah bids us to be practical and realistic in our behavior and policies. But it also guides us to see beyond the moment and to see the great potential that lies within Jews and Jewish society and to attempt thereupon to actualize that potential. The reality of the problems that face us should never be allowed to eclipse the talented, holy potential that lives within us.